

TEATR POLONIA

SEXY LAUNDRY

SEKS DLA OPORNYCH

MICHELE RIVI

Fotograf: Robert Jaworski

TEUMACZENIE: HANNA SZCZERKOWSKA

REŻYSERIA: KRYSZYNA JANDA

WYSTĘPUJĄ: ILONA OSTROWSKA,
MIROŚLAW KROPIELNICKI

PREMIERA: 14.10.2022

Michele Riml

Seks dla opornych (Sexy Laundry)

Reżyseria:
Krystyna Janda

Przekład:
Hanna Szczerkowska

Scenografia:
Maciej Maria Putowski

Asystent scenografa:
Małgorzata Domańska

Kostiumy:
Małgorzata Domańska

Światło:
Adam Czaplicki, Adam Kłosiński

Producent wykonawczy:
Magdalena Kłosińska

Obsada:

Barbara – Ilona Ostrowska
Karol – Mirosław Kropielnicki

Premiera: 14 października 2022 r.

W spektaklu wykorzystano utwór Micka Jaggera i Keitha Richarda *Miss You* w wykonaniu The Rolling Stones

Pierwsza wersja tego spektaklu miała premierę 20 stycznia 2011 r. w Gdańsku i 12 lutego w Warszawie i była koprodukowana przez Teatr Polonia i Teatr Wybrzeże z Gdańska. Zagrali w niej Dorota Kolak i Mirosław Baka.

Uwaga! W trakcie spektaklu na scenie palone są papierosy.

Magdalena Środa

Seks nasz codzienny

W pięknym Hipolicie, synu Tezeusza, kochały się dwie kobiety, jedną była jego macocha Fedra, drugą bogini miłości – Afrodyta. Nie była to miłość platoniczna, tylko niezwykle silne pożądanie. To był *Eros* – jak mówili Grecy – a nie *filia* czy *agape*. Tymczasem Hipolit – o czym pisze Eurypides – „bał się łoża i nie chciał mieć z nim nic wspólnego”. Dziś powiedzielibyśmy, że Hipolit był homoseksualistą i nie lubił kobiet lub że powinien udać się do lekarza czy terapeuty, bo niewątpliwie miał jakieś kłopoty, tym bardziej że Hipolit ciągle polował. Dwie zawiedzione kobiety mszczą się na nim w okrutny sposób. Hipolit ginie stratowany przez konie. Morał, jaki niektórzy wyciągają z owego mitu jest taki, że bogowie wymagają od nas aktywności seksualnej. Wstrzemięźliwość i polowania – są grzechem.

Podobnie należy interpretować poligamię obecną w Starym Testamencie. Seks jest tam bodaj jedyną radosną czynnością, jak najbardziej dopuszczoną przez Boga. Usprawiedliwia ją nawet ascetyczny św. Augustyn pisząc, że patriarchowie (ale tylko oni) musieli się mnożyć na potęgę, zwłaszcza po potopie i licznych rzeziach jakie czyniono w tamtych czasach, by zwiększyć ilość ludzi posłusznych Bogu.

W czasach nowszych – przez niemal dwa tysiące lat – seks był raczej potępiony. „Nie ma grzechu, który by tak nie podobał się Jezusowi jak grzech ciała!” – twierdzi św. Bernardyn. Wielebny Odo z Cluny dowodzi, że seks jest „narzędziem panowania demona nad człowiekiem”. A Grzegorz Wielki dzieli społeczność ludzką na ludzi dobrych czyli wstrzemięźliwych i czystych oraz złych czyli spółkujących małżonków. Religijne potępienie seksu wykracza nader często poza granice zdrowego rozsądku, ale znamy chwalebne wyjątki. Oto święty Augustyn pisze, że gdyby Bóg chciał by ludzie rozmnażali się bez seksu, to by ich stworzył pszczołami lub rybami, bo te mnożą się w czystości. Bardziej frywolnie wyraża to Boccaccio pisząc, iż „natura nie stworzyła nic bez celu, dała nam poszczególne części ciała po to by były używane, a nie po to by spoczywały w bezruchu”

Coś więc Bóg miał na myśli, że obdarzył nas i płcią i seksualną przyjemnością płodzenia (a nawet i bez płodzenia).

Nie jest jednak nigdzie powiedziane, że w czasach gdy seks był potępiony ludzie go nie uprawiali. W pracy J. Delumeau o „Grzechu i strachu” w kulturze Zachodu możemy przeczytać o średniowiecznym „Dekrecie”

Burcharda z Brabancji, który skodyfikował, na potrzeby spowiedników, liczne grzechy seksualne występujące wśród pospólstwa i dla każdego z nich przeznaczył odpowiednią karę. Lista tych przewinień jest tak imponująca, że zapewne wykracza nawet poza wyobraźnię dzisiejszych rozpustników:

„za połykanie spermy – siedem lat abstynencji; za jedzenie chleba wyrabianego na nagich pośladkach żony – dwa lata abstynencji; za zjedanie ryby duszonej na jej płci – cztery lata abstynencji; za spożywanie krwi menstruacyjnej – cztery lata abstynencji” itp.

Najgorzej seks się miał nie w średniowieczu, lecz w XVIII i XIX wieku. Opracowywano wtedy naukowe teorie dotyczące medycznej szkodliwości masturbacji (grozi „usychaniem kręgosłupa!”), seksu oranego a nawet zwykłego dotykania ciała. Kompletną ignorancję w sprawach seksu uważano za największą cnotę (w szczególności – dziewcząt), a seks małżeński sprowadzono do dość ponurych działań prokreacyjnych (zapewne dlatego tak bardzo rozmnożyły się w tamtych czasach domy publiczne).

Seks uzyskuje nowy status dopiero w latach 60. XX wieku dzięki słynnemu Raportowi

Kinsleya. Kinsley przebadła 10 tys. osób kobiet i mężczyzn zadając im pytania dotyczące seksu, zdrad, masturbacji, fantazji seksualnych. Okazało się, że monogamiczne, purytańskie małżeństwo – jest fikcją. Represjonowane przez obyczaj i wychowanie praktyki seksualne stanowią przedmiot doświadczeń niemal wszystkich Amerykanów. No i zaczęło się! Nadeszła rewolucja seksualna. Seks na dobre rozgościł się w mediach, w kulturze masowej, no i w małżeństwie.

Brak seksu, nawet brak rozmowy o nim traktowane są jako objawy choroby, rozpadu lub co najmniej jako przejaw małżeńskich problemów. „Ile macie stosunków, kochani? Jak tam z orgazmami Emmo? Więcej, mniej? Oj, trzeba się starać! Porozmawiajcie o swoich fantazjach!” – mówią amerykańscy terapeuci. I ludzie liczą, starają się, mnożą orgazmy, fantazje i erotyczne doświadczenia. Czasem to związek wzmacnia, czasem jest pretekstem do stworzenia nowego.

W latach 60. Dziennikarz Oswald Kolle, zwany „papieżem od spraw seksu” pisał: „istnieje wiele rodzajów seksualności, nie tylko jeden. Wszystko jest dozwolone dopóki obojgu partnerom sprawia przyjemność”. Kolle promował eksperymenty seksualne,

zachęcał, zwłaszcza kobiety, by rozpoznawały i artykułowały swoje potrzeby erotyczne. Swoją książkę zamknął jednak wnioskiem dość tradycyjnym: „seksualność to coś znacznie więcej niż technika. Seksualność to zaufanie i czułość”.

Co ciekawe nawet „wyuzdana” Kamasutra, w radach dotyczących seksualnych technik zamieszcza znaczącą ingrediencję czułości. Jej autorzy piszą:

Jak oblapiać? Twarzą do twarzy się przytulić, w oczach oczy zatopić, czoło wesprzeć na czole, okrzyk wydać cichy i do niego przyłgnąwszy coś rozkosznego w nim spostrzec.

Gdzie całować? W czoło, włosy, policzki, oczy, piersi, wargi, stopy, wnętrza ust, przyrodzenie.

Jak całować?: symbolicznie, pulsująco lub czynnie. Można też w sposób poziomy, skośny, odwrócony lub gwałtowny. A wreszcie: „niechaj całe ciało jej całuje”.

Jak być szczęśliwym? Sprawcami szczęśliwego losu są uroda, cnoty, młodość i hojność, także balsam sporządzony z liści tagaru, kuszthi i talisy oraz czernidło do oczu sporządzone w czaszce ludzkiej ze zmieszania pasty z dobrze

utartych liści wspomnianych roślin z olejem wytłoczonym z nasion akszy. Szczęście przynosi również przyjmowanie z miodem i masłem topionym proszku z lotosów dziennych, lotosów błękitnych i nagakesaru, a także posypywanie ciała tym proszkiem z dodatkiem liści tagaru, talisy i tytoniu. Z braku ziół, można nosić na prawym ramieniu oko pawia lub hieny oprawionych w złoto. To także przynosi szczęście.

Jak zdobyć kobietę i jak ją zatrzymać przy sobie? Należy namaścić przyrodzenie miodem z proszkiem dhattury, marići i długiego pieprzu lub proszkiem ze zdmuchniętego przez wiatr liści i girland, którymi ozdobiono ciało zmarłego. Męską moc nad kobietą zwiększa również proszek z kości zdechłej jarzębicy, zmieszany z miodem i owocami amalaki.

Jak zwiększyć potencję? Pić regularnie cebulki ućcaty, bulwę kandy i lukrecję ze słodzonym mlekiem. A kto zje ile trzeba orzechów śrygaty, bulw trawy kaseru utłuczonych na proszek wraz z lukrecją, ten „z niezliczonymi niewiastami może mieć sprawę”.

Jak zwiększyć przyrodzenie? Natrzeć je żądlami owadów zmieszany z oliwą i między sznurami zawiesić, lub – o co trudniej – namaszczać

je esencją z korzenia aśwagandhy, bulwy lodhry, żądłczego żyjotka wodnego zwanego dżalaśuka, parzącego powoju ćaćendy, masła bawolego, drzewa oliwnego i słonecznika.

Jak unikać zdrady? Posypać dziewczynę proszkiem sporządzonym z kolców snuhi zmieszanych z punarwą i odchodami małpy lub kąpać ją w rozcieńczonym mleku bawolim z dodatkiem mięty i sproszkowanego żuka gnojownika.

Czym jest śmierć? Dziesiątą fazą miłości.

Jaki jest koniec miłowania? Niechaj zatem zasiądą na tarasie domostwa, by się poświatą księżycową radować. A tam niechaj

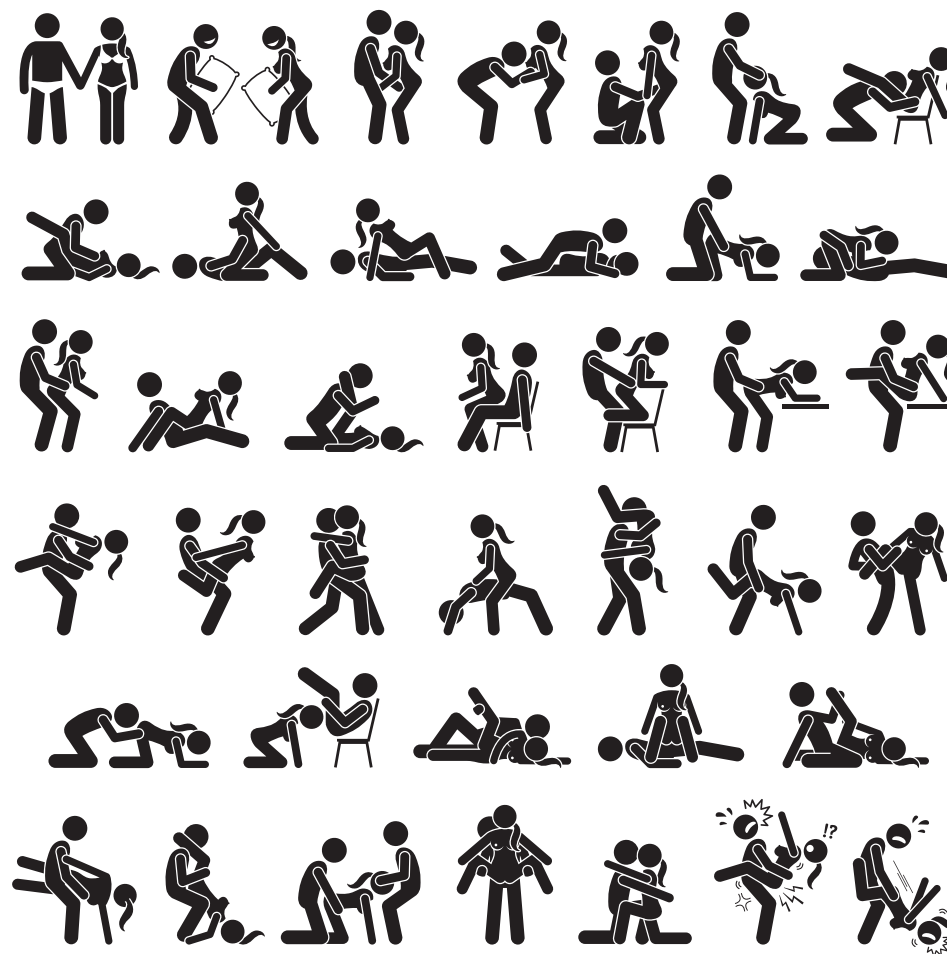
odpowiednimi uraduje ją opowiadaniem. Niechaj też głowę jej na swym położy łonie i gdy tak ona na księżyc spoglądać będzie, niechaj kształty gwiazdozbiorów objaśnia i wskazuje na gwiazdę Arundhati i konstelację Siedmiu Wieszczów. Oto i koniec miłowania.

Karol Lane, bohater dzisiejszej sztuki może dodać do tej wyliczanki jeszcze jedną frazę:

Czy wiesz, jak się nazywa miejsce, które kochasz tak bardzo, że staje się twoim życiem? Dom. To się nazywa dom, kochanie.

Fantazjujmy do woli, eksperymentujmy, intensyfikujmy doznania seksualne, ale najlepiej w domu. W hotelach mają okropne ręczniki.

Magdalena Środa – filozofka i etyczka, doktorka habilitowana nauk humanistycznych, profesorka na Uniwersytecie Warszawskim, w latach 2004–2005 pełnomocniczka rządu do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn. Stała felietonistka „Gazety Wyborczej”.

Ilona Ostrowska

Aktorka filmowa i teatralna, absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie – filii we Wrocławiu. Była związana z wrocławskimi teatrami: Teatrem Polskim i Teatrem K2. W latach 2002–2011 była aktorką Teatru Współczesnego w Warszawie. Występowała także w Teatrze Telewizji. Popularność i sympatię widzów przyniosła jej rola Lucy w serialu *Ranczo*, który był emitowany w TVP 1 od 2006 roku. Za tę rolę została nominowana do nagrody Złotej Kaczki. Na deskach teatralnych występowała m.in. w takich spektaklach, jak: *Doktor Faustus* w reż. Grzegorza Jarzyny, *Historia PRL według Mrożka* w reż. Jerzego Jarockiego, *Nieznajoma z Sekwany* w reż. Agnieszki Glińskiej, *Wiśniowy sad* w reż. Pawła Miśkiewicza czy *Tama*

w reż. Barbary Sass. Wcieliła się w ponad trzydzieści ról w filmach fabularnych, m.in. *Ile waży koń trojański?* w reż. Juliusza Machulskiego, *Kołysanka* w reż. Juliusza Machulskiego, *7 uczuć* w reż. Marka Koterskiego, *Dzień Świra* w reż. Marka Koterskiego, *Tulipany* w reż. Jacka Borcucha oraz serialach *Bez tajemnic*, *Misja Afganistan*, *Sama słodczy*, *Na krawędzi*, *Ślepnięc od świateł*. Jednymi z ostatnich realizacji są *Warszawianka* w produkcji HBO Polska na podstawie scenariusza Jakuba Żulczyka oraz *Osaczony* dla Telewizji Polsat.

Od września 2021 roku w Och-Teatrze brawurowo kreuje rolę Zosi, sklepowej w *Big Bangu* Andrzeja Kondratiuka w reż. Piotra Ratajczaka.

Barbara – Ilona Ostrowska

Mirosław Kropielnicki

Aktor teatralny, filmowy i telewizyjny. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu. Przez wiele lat był związany z Teatrem Nowym w Poznaniu.

Współpracował z wieloma wybitnymi reżyserami m.in. z Erwinem Axerem (*Androkles i lew Shawa*), Krystyną Jandą (*Namiętność Nicholasa*), Krzysztofem Zaleskim (*Parady Potockiego*, *Człowiek śmiechu* Hugo Januszem Wiśniewskim (*Wesele* Wyspiańskiego, *Król Ryszard III*, *Burza* Szekspira, *Faust* Goethego, *Bestia* H. von Kleista), Eugeniuszem Korinem (*Zagraj to jeszcze raz*, *Sam Allena*, *Maszyna do liczenia* Rice'a, *Czego nie widać* Frayna), Tadeuszem Bradeckim (*Iwona, księżniczka Burgunda* Gombrowicza, *Przyjęcie dla głupca* Vebera), na deskach Teatru Polonia grał w *Romulusie Wielkim* Dürrenmatta w reż. Krzysztofa Zanussiego. Od wielu lat związany z Och-Teatrem, grał w spektaklu *Nos* w reż. Janusza Wiśniewskiego, występuje obecnie w spektaklach: *Pomoc domowa* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św.*

Andrzeja w reż. Krystyny Jandy oraz *Casa Valentina* w reż. Macieja Kowalewskiego.

Z międzynarodowym przedstawieniem *Arka czyli Nowy Koniec Europy* występował na wielu międzynarodowych festiwalach między innymi w Edynburgu, Madrycie, Maladze, Bolonii, Nottingham, Tel Avivie, Stambule i Tibilisi.

Jest laureatem wielu nagród, m.in. za spektakl *Faust* otrzymał nagrodę Herald Angel „The Stage Award for Acting Excellence” (za doskonałość) na Edinburgh Fringe Festival oraz Grand Prix Festiwalu Sztuk Przyjemnych w Łodzi. Przez miesięcznik „Teatr” nominowany za najlepszą rolę sezonu 2007/08.

Do jego ról filmowych i serialowych należą m.in. kreacje w *Powrocie* Magdaleny Łazarkiewicz, *Mieście* Marcina Sautera, *Znakach* Jakuba Miszczaka, *25 latach niewinności* i *Wielkiej wodzie* oraz *Rojstrze'97* Jana Holoubka, *Bejbis* Andrzeja Saramonowicza i *Eryniach* Borysa Lankosza.

Karol – Mirosław Kropielnicki

Michele Riml

Kanadyjska dramatopisarka, absolwentka Simon Fraser University. Już jako licealistka napisała sztukę, która została nagrodzona w konkursie dla młodych dramatopisarzy. Osiem lat później podjęła pracę w teatrze Green Thumb, dla którego pisze sztuki dla młodzieży (m.in. *Cool*, *The Invisible Girl*, *The Skinny Lie* czy *Tree Boy*). Jej sztuki były wystawiane na wielu scenach

Kanady i Stanów Zjednoczonych. Jest laureatką festiwalu Sydney Risk 2005, a w roku 2008 była nominowana do Siminovitch Prize, prestiżowej nagrody przyznawanej najwybitniejszym kanadyjskim twórcom teatralnym. Największą popularność i uznanie zdobyła za napisany w 2002 r. *Seks dla opornych* i jest to pierwszy tekst Michele Riml wystawiany w Polsce.

Krystyna Janda

Aktorka, reżyserka, autorka książek i felietonów. Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Na scenie zadebiutowała w 1976 r. w warszawskim Teatrze Ateneum rolą Anieli w *Ślubach panińskich* w reż. Jana Świderskiego, i jednocześnie w Teatrze Małym rolą Doriany Graya w sztuce Johna Osborne'a. Jeszcze jako studentka wystąpiła w roli Maszy w legendarnym spektaklu telewizyjnym *Trzy siostry* Czechowa w reż. Aleksandra Bardinięgo. W filmie zadebiutowała w *Człowieku z marmuru* w reż. Andrzeja Wajdy. Zagrała ponad 80 ról filmowych w Polsce i za granicą, z których największą okazała się kreacja w *Przesłuchaniu* Ryszarda Bugajskiego, za którą otrzymała nagrodę dla najlepszej aktorki na Festiwalu Filmowym w Cannes. Ma na swoim koncie reżyserię filmu fabularnego *Pestka*, według kultowej powieści o miłości autorstwa Anki Kowalskiej.

Przez 11 lat była aktorką warszawskiego Teatru Ateneum, a później, przez 16 lat –

Teatru Powszechnego w Warszawie. Zagrała także wiele ról i wyreżyserowała kilkanaście spektakli w Teatrze Telewizji. W 2005 r. otworzyła autorski Teatr Polonia prowadzony przez Fundację Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury, a w pięć lat później Och-Teatr. W roku 2006 otrzymała Europejską Nagrodę Mediów Médaille Charlemagne. Wybrana do grona najwybitniejszych aktorów polskich XX wieku przez czytelników „Polityki”. W 2007 r. nagrodzona Złotą Kaczką w kategorii Najlepsza Aktorka 50-lecia kinematografii polskiej, a w 2009 dwiema Złotymi Kaczkami w kategorii: Najlepsza Aktorka sezonu 2008/2009 oraz Najlepsza Aktorka Filmów Historyczno-Kostiumowych z okazji 100-lecia Polskiego Kina. Odznaczona m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

W grudniu 2022 r. na swoje 70-lecie wystawi własny monodram *May Way* na scenie Polonii.

Hanna Szczerkowska

Z wykształcenia była aktorką (absolwentka PWSTTiT w Łodzi), studiowała również filologię klasyczną. Jako tłumacz zaczynała od przekładów literatury popularnej, potem tłumaczyła prace historyczne, m.in. dla Państwowego Instytutu Wydawniczego i wydawnictwa Znak. W ostatnich kilkunastu latach życia zajmowała się głównie przekładem dramatu, tłumacząc z języków angielskiego i hiszpańskiego. Miała w swoim dorobku przekłady takich sztuk, jak: *Dowcip* Margaret Edson, wystawiony w warszawskim teatrze

Studio, sceniczna wersja *Monologów waginy* Eve Ensler w teatrze Wybrzeże, *Bash* Neila LaBute'a w warszawskim TR w reż. Grzegorza Jarzyny, *Metoda* Jordiego Galcerana (z katalońskiego) wystawione w teatrze Komedia i w Teatrze Polonia, *Dowód* Davida Auburna w Teatrze Polonia. Jej dorobek obejmuje także spektakle Teatru Telewizji, w tym *Pieniądze i przyjaciele* Davida Williamsona w reż. Agnieszki Glińskiej.

Zmarła w 2019 r.

Maciej M. Putowski

Scenograf i dekorator projektujący dla filmu, telewizji i scen teatralnych. Współpracował z wybitnymi reżyserami filmowymi: Andrzejem Wajdą (*Przekładaniec*, *Polowanie na muchy*, *Brzezina*, *Wesele*, *Ziemia obiecana*), Wojciechem Jerzym Hasem (*Lalka*, *Sanatorium pod klepsydrą*), Krzysztofem Zanussi (Życie rodzinne, *Za ścianą*, *Die Rolle*, *Barwy ochronne*, *Spirala*, *Wage in der Nacht*, *Constans*, *Kontrakt*), Januszem Majewskim (*Zakłęte rewiry*, *Lokis*), Witoldem Leszczyńskim (*Konopielka*, *Siekierzada*), Marianne Ludke (*Fluchtige Bekanntschaften*, *Liebe ist kein Argument*) czy Markiem Nowickim (*Fik Mik*, *Sceny nocne*). Był również dekoratorem wnętrz przy ekranizacji dramatu S. Wyspiańskiego *Sędziowie*. *Tragedya* w reż. Konrada Swinarskiego. Projektował scenografię do spektakli Teatru Telewizji reżyserowanych

przez Krystynę Jandę, m.in. do: *Fizjologii małżeństwa*, *Klubu kawalerów*, *Zazdrości*, *Porozmawiajmy o życiu i śmierci*, *Ślubów panieńskich* czy *Małych zbrodni małżeńskich*. Był laureatem nagrody na Lubuskim Lecie Filmowym w Łagowie za wnętrza do *Wesela* Wajdy oraz nagrody na Festiwalu Dwa Teatry za scenografię do *Związku otwartego* Krystyny Jandy. Z Jandą współpracował także przy *Opowiadaniach zebranych* (Teatr Komedia w Warszawie), *Namiętności* (Teatr Nowy w Poznaniu), *Skoku z wysokości* (Teatr Polonia). Wykładał w łódzkiej szkole filmowej, zajmował się też odtwarzaniem wnętrz historycznych w muzealnych obiektach zabytkowych oraz przygotowaniem muzealnych wystaw.

Zmarł w 2020 r.

Małgorzata Domańska

Kostiumograf, scenograf i fotograf. Jest autorką kostiumów do filmów, m.in.: *Głosy* w reż. Janusza, *Pusta klatka* w reż. Leszka Barona, *Dyskoteka* w reż. Roberta Rewińskiego, *Przez dotyk* w reż. Magdaleny Łazarkiewicz czy *Droga powrotna* w reż. Jerzego Kaszubowskiego. Współpracowała przy realizacji kostiumów m.in. do *Wielkiego Szu* w reż. Sylwestra Chęcińskiego, *Odwetu* w reż. Tomasza Zygadły, *Lubię nietoperze* w reż. Grzegorza Warchoła, *Oskara* w reż. Marka Piwowskiego, a także dwóch realizacji Teatru Telewizji: *I Bogu dzięki* oraz *Rozmowy z moją matką*. Jest też autorką fotosów z planów seriali telewizyjnych: *Męskie-żeńskie* w reż. Krystyny Jandy oraz miniatur Joanny Szczepkowskiej *Garderoba damska*. Przygotowała scenografię do *Małżeństwa* Marii Kowalskiej w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu w reż. Macieja Domańskiego, gdzie współpracowała także przy *Trwa jeszcze bal* w reż. Bohdana Urbankowskiego i *Pannie Tutli-Putli* w reż. Grzegorza Warchoła. W Teatrze Polonia i Och-Teatrze, z którymi związana

jest od początku istnienia, przygotowywała kostiumy m.in. do spektakli w reż. Krystyny Jandy: *Lament na Placu Konstytucji*, *Związek otwarty*, *Lekcje stepowania*, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*. Współpracowała także przy spektaklach *Zaświaty, czyli czy pies ma duszę?* w reż. Marii Seweryn, *Pod mocnym aniołem* w reż. Magdy Umer czy *Kobieta z widokiem na taras* w reż. Stanisława Tyma. Scenografię i kostiumy przygotowała m.in. do spektakli *Kantata na cztery skrzydła* w reż. Grzegorza Warchoła, *Biała bluzka* w reż. Magdy Umer, *Kontrakt* w reż. Krystyny Jandy, *Alicja ♥ Alicja* w reż. Marii Seweryn, *Pierwsza Dama* w reż. Grzegorza Warchoła, *Romanca* w reż. Wojciecha Malajkata czy też *Nos* w reż. Janusza Wiśniewskiego. Jest autorką scenografii do spektakli *Ich czworo* w reż. Jerzego Stuhra, *Jekyll/Hyde* w reż. Jakuba Porcari, *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa, *Winnego* w reż. Stanisława Brejdyganta. Jako asystent scenografa współtworzyła ponad 130 przedstawień.

Magdalena Kłosińska

Z Fundacją Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury związana od samego początku. Zaczynała w Teatrze Polonia przy pracy nad spektaklem *Stefcia Ćwiek w szponach życia* w reż. Krystyny Jandy. Była inspicjentką i asystentką reżyserów wielu przedstawień zarówno w Teatrze Polonia, m.in.: *Wątpliwość* Johna Patricka Shanleya w reż. Piotra Cieplaka, *Ojciec polski* Michała Walczaka, *Miłość ci wszystko wybaczy* Przemysława Wojcieszka, *Piękny nieczuły* Jeana Cocteau w reż. Edwarda Wojtaszka, *Klaps! 50 twarzy Greya* w reż. Johna Weisgerbera, *Alicja po drugiej stronie lustra* Lewisa Carrolla w reż. Przemysława Jaszczaka (z grupą PAPAHEMA), *Krzesa* Eugène'a Ionesco w reż. Piotra Cieplaka, *Policja. Noc zatracenia* Sławomira Mrożka i Andrzeja Saramonowicza w reż. Andrzeja Saramonowicza, *Cwaniary* Sylwii Chutnik w reż. Agnieszki Glińskiej, a ostatnio *Siedem sekund wieczności* Petera Turriniego w reż. Piotra Szalszy, jak i w Och-Teatrze, m.in.: *Aaa zatrudnimy clowna* Mateia Visneca w reż. Marcina Hycnara, *Wąsy* i *Miss HIV* Macieja Kowalewskiego, *Mayday* i *Mayday 2* Raya Cooneya w reż. Krystyny Jandy, *Pierwsza Dama* M. Kilburg Reedy w reż. Grzegorza Warchoła, *Romanca* Jacka Chmielnika w reż. Wojciecha Malajkata.

Uwielbia chodzić po górach, interesuje się historią himalaizmu, kosmologią i metafizyką. Z pasji jest masażystką.

Adam Czaplicki

Z Teatrem Polonia związany od początku jego istnienia przez prawie 15 lat, podczas których pełnił funkcję oświetleniowca oraz kierownika technicznego. Jako reżyser światła współpracował między innymi: z Krystyną Jandą, Jerzym Stuhrem, Iwanem Wyrzypajewem, Izabelą Cywińską, Maciejem Kowalewskim, Borysem Lankoszem i Magdą Umer.

Jest autorem światel do spektakli: *Kontrakt* Mike'a Bartletta, *Pod mocnym Aniołem* Jerzego Plicha, *Zbrodnia z premedytacją* Witolda Gombrowicza, *Zmierzch długiego dnia* Eugene'a O'Neill'a, *Baba Chanell* Nikolaja Kolady, *Ich Czwororo* Gabrieli Zapolskiej, *Kolacja Kanibali* Vahe'a Katcha, *Raj dla opornych* Michele Riml, *Na Czworakach* Tadeusza Różewicza, *Casa Valentina* Harvey'a Fiersteina, *Mój pierwszy raz* Kena Davenporta, *Iran Conference*, *Osy* i *July* Iwana Wyrzypajewa, *Wania*, *Sonia*, *Masza* i *Spike* Christophera Duranga.

Współpracuje z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury, Węda Project, Fundacją Sztuki Kreatywna Przestrzeń oraz jest realizatorem i autorem światel koncertów Zespołu DeMono.

Adam Kłosiński

Absolwent Uniwersytetu Śląskiego, Wydziału Radia i Telewizji im. Krzysztofa Kieślowskiego (kierunek: Realizacja Obrazu). Reżyseria światel do spektaklu *Seks dla opornych* to jego druga po *Kontrakcie* realizacja teatralna. Później pracował między innymi przy spektaklach *Pocztówki z Europy* w Och-Teatrze oraz *Zmierzch Długiego Dnia* w Teatrze Polonia. Fizyk.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ
TEATRU POLONIA I OCH-TEATRU

Szanowni Państwo,

zwracamy się z propozycją dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polonia i Och-Teatru, które powołaliśmy jesienią 2014 roku przy naszej Fundacji. Jego celem jest stworzenie nowej w Polsce tradycji współfinansowania przedsięwzięć artystycznych teatrów przez indywidualnych odbiorców.

Czerpiąc inspirację z popularnych za granicą wzorców, proponujemy Państwu wejście do grona Widzów, którzy wspierają teatr finansowo, tym samym stając się nie tylko entuzjastami sztuki, ale i jej mecenasami.

Przygotowaliśmy trzy modele wspierania Teatru Polonia i Och-Teatru, na każdym poziomie oferując rozmaite korzyści, od zniżek na bilety po zaproszenia na premiery i wsparcie indywidualnego opiekuna. Zapraszamy do zostania naszym Sympatykiem, Darczyńcą lub Mecenasem. Każdy z tych modeli związany jest z roczną opłatą, która przyczyni się do powstania kolejnych produkcji w naszych teatrach.

Obecnie w gronie Mecenasów są m.in.: Pani Maria Borys-Piątkowska, Pan Zbigniew Canowiecki, Pani Joanna Jezior-Sojka, Państwo Aleksandra i Krzysztof Kamińscy, Pan Mateusz Macher, Pani Joanna Mikołajczyk, Pani Katarzyna Roszak-Mazurek, Pani Halina Roszak, Pani Amelia Śliwińska, Pan Piotr Topolski, Pani Małgorzata Wierzchowska, Przyjaciele z Paryża, Cogit sp. z o.o., Kulczyk Investments S.A.

Dziękujemy Państwu za okazane wsparcie.

Jeżeli byliby Państwo zainteresowani szczegółami oraz sposobem dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół, prosimy o kontakt drogą telefoniczną pod numerem +48 534 885 889 lub drogą mailową: towarzystwo@teatrpolonia.pl.

Twórzmy razem teatr, dla siebie i dla innych.

Z wyrazami szacunku
Zespół Fundacji Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury

PATRON MEDIALNY SPEKTAKLU

Pierwsze
Radio
Informacyjne

PRZED W /AN/ TRAKCIE NAD

zawsze blisko sztuki // amaristo.pl

Agencja Cateringowa / Bufet Teatru Polonia /
Galeria Przy Teatrze / Och Cafe //

PRZEŁOMOWA NOWOŚĆ!

JANDA

b a d z p r a w d z i w a ...

Przełomowe odkrycie współczesnej nauki!
Redukcja starzejących się komórek skóry „zombie”.

SKONCENTROWANA, INTENSYWNA KURACJA ODMŁADZAJĄCA

stworzona w oparciu o senolityki – nowoczesne związki o specjalistycznym i precyzyjnym działaniu, które identyfikują i redukują starzejące się komórki „zombie”.

EFEKT: spowolnienie procesów starzenia się skóry,
odmłodzenie głębszych warstw naskórka,
zmniejszenie głębokich i utrwalonych zmarszczek.

Polecam,
Krzyszyna Janda

KOMPLEMENTARNA SYNERGIA NAJNOWOCZEŚNIEJSZYCH SKŁADNIKÓW AKTYWNYCH:
3 eksperckie dermosystemy, 2 patenty naukowe, 3 międzynarodowe nagrody, szafirowy nośnik,
6 widocznych efektów odmładzających.

Zatrzymaj młody wygląd na dłużej.

Dostępne w drogeriach **ROSSMANN** i na janda.pl

Premiery w 2022 roku dofinansowane przez:

Doradca prawny teatrów:

Partner premier:

A//.ARISTO

Mecenas technologiczny teatrów:

Patroni medialni:

Partner teleinformatyczny teatrów:

Program wydrukowano w:

Projekt graficzny:

progressivo

Serdecznie dziękujemy firmom **LANORO**, **TTW OPEX**, **Mono Meble** oraz **Bartłomiejowi Kłoskowi** za wsparcie przy realizacji scenografii.

Zdjęcia w programie: **Ewa Ratkowska** i **Robert Jaworski**
Prawa **Michele Riml** reprezentuje ZAIKS.

PREZES FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Magda Umer, Cezary Żak

DYREKTORKA FUNDACJI

KRYSTYNY JANDY NA RZECZ KULTURY

Alicja Przerazińska

KONTROLER FINANSOWY

Aleksander Szafrąński

SPECJALISTKA

DS. KSIĘGOWO-PLACOWYCH

Barbara Łotocka

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Jolanta Bielasta, Barbara Bogucka, Kinga Smolińska

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Ewa Ratkowska, Zuzanna Szostek

KOMUNIKACJA, PR I MARKETING

Edyta Bach, Jacek Rakowiecki

IMPRESARIAT

Klaudia Błazik, Iwona Gradkowska-Kosmala, Zuzanna Szostek

WYNAJMY

Kinga Smolińska

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Tomasz Harlejczyk, Aleksandra Walasiak

KASA BILETOWA

Piotr Bajcar, Marika Cudak, Tomasz Harlejczyk, Tomasz Płacheta, Janina Staros, Aleksandra Walasiak

KIEROWNIK OBSŁUGI WIDOWNI

Krzysztof Wołyniec

PRODUCENCI WYKONAWCZY/INSPICJENCI

Klaudia Błazik, Magdalena Kłosińska, Cezary Margiela, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (scenografia i kostiumy), Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek (scena), Waldemar Zatorski

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Michał Cacko, Tatiana Czabańska, Maciej Gendek, Marcin Głos, Paweł Nowicki, Rafał Piotrowski, Michał Suwiński, Michał Tatar, Waldemar Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Piotr Bajcar, Łukasz Figa, Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek, Andrzej Solis, Piotr Suwiński, Przemysław Świętochowski, Piotr Zwolak

FRYZJERZY/CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Hubert Grabowski, Katarzyna Marciniak, Zuzanna Szostek, Sylwia Wrzosek

GARDEROBIANE

Wiesława Kamińska, Ewa Klimaszewska, Maria Pińkowska, Anna Sokołowska

Dane teleadresowe

Teatr Polonia

ul. Marszałkowska 56
00-545 Warszawa
tel. 22 622 21 32

Och-Teatr

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
od godz. 10:00, niedz. od godz. 12:00
do rozpoczęcia przedstawień.

bilety@teatrpolonia.pl oraz online
www.teatrpolonia.pl
bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl

TEATR POLONIA